

ת"ד 6615/12/14 - המאשימה: מדינת ישראל נגד הנאשמת: מוריה יהודה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

13 אוגוסט 2015

ת"ד 6615-12-14 מדינת ישראל נ' יהודה

בפני כב' השופט רועי פרי

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות תעבורה תל אביב

ע"י ב"כ עו"ד חגית גנץ

נגד

הנאשמת: מוריה יהודה

באמצעות ב"כ עו"ד אילון אורון

הכרעת דין

1. הנאשמת עומדת לדין בגין עבירות של אי מתן זכות קדימה להולך רגל במעבר חצייה, נהיגה בקלות ראש וגרימת חבלה של ממש לאדם.
2. למקרא כתב האישום, עולה כי הנאשמת נהגה רכב פרטי ביום 30.7.14, בסמוך לשעה 17:30, ברחוב הרב יצחק ניסים בבני ברק, ממזרח למערב והתקרבה לצומת עם רחוב קהילות יעקב. ברחוב קהילות יעקב מסומן לרוחב הכביש מעבר חצייה. אותה שעה חצה את הכביש עמוס סמדר, יליד 1949, במעבר החצייה האמור, ממערב למזרח. הנאשמת נהגה בקלות ראש, בכך שלא נתנה תשומת לב מספקת לדרך, לא הבחינה בהולך הרגל מבעוד מועד, לא אפשרה לו לסיים חצייתו בבטחה ופגעה בו בהיותו על גבי המעבר. כתוצאה מהתאונה נחבל הולך הרגל חבלה של ממש, בדמות שברים באפו.

עמוד 1

3. ההגנה הודתה בנהיגה במקום ובזמן וכפרה באחריות הנאשמת לקרות התאונה.

ההגנה הודתה בחבלות המתוארות וטענה כי הולך הרגל לא חצה במעבר החצייה. משכך נקבע התיק לשמיעת הוכחות.

יריעת המחלוקת

4. כאמור אין מחלוקת באשר לנהיגת הנאשמת במקום ובזמן, אין מחלוקת בדבר קיומו של מעבר חצייה לרוחב הכביש ברחוב קהילות יעקב, ואין מחלוקת שהנאשמת פנתה שמאלה מרחוב הרב ניסים לרחוב קהילות יעקב.

המחלוקת שניטשה בין הצדדים בתיק זה הינה **מהיכן** חצה הולך הרגל והאם חצה במעבר חצייה.

אליבא דתביעה הלה חצה מימין לשמאל - ממערב למזרח ובמעבר החצייה. אליבא דהגנה הלה חצה משמאל לימין, ממזרח למערב, שלא במעבר חצייה, כך שנתקל ברכבה של הנאשמת, במראה השמאלית, לאחר שזו חלפה את המעבר.

פרשת התביעה

5. עמוס סמדר, הולך הרגל, העיד כי חצה את הכביש במעבר החצייה ברחוב קהילות יעקב, ורכב שפנה שמאלה מכיוון רחוב יצחק ניסים פגע בו לקראת סוף החצייה, בחלקו השלישי של המעבר. (צייר תרשים באולם - ת/1).

הולך הרגל עמד על כך שחצה ממערב למזרח, חצה ישר.

טען כי נפגע, הועף ואפו נשבר "**ועד היום לא הצליחו לישר את זה במאה אחוז. קבלתי מכות יבשות בכל הגוף**" - הוגש תיעוד רפואי בהסכמה, ת/2.

בחקירתו הנגדית ציין העד כי נפגע בכל הגוף, כולל בברך וכשנשאל ע"י הסנגור באיזו ברך, השיב: "שמאל".

הסנגור הטיח בעד כי עפ"י התעודה הרפואית (ת/2) נפגע בברך ימין, והעד השיב: "**אני נפגעתי בכל הגוף. אני הלכתי במעבר חצייה. הופתעתי. ראיתי את הרכב מתקרב אלי ולא הייתה לי שהות זמן אפילו לברוח מזה. הרכב מתקרב אני פשוט קפצתי על הרכב, נפגעתי בכל הגוף. הרכב זרק אותי 3-4 מטרים**" - ע' 6, ש' 14-16.

העד ציין כי נפגע בכל הגוף, כולל ברך ימין ושמאל.

טען כי הרכב פגע בו באמצעות חלקו הקדמי.

העד שלל כי הפגיעה ארעה מדופן הרכב - ע' 7, ש' 1.

העד עמד על כך כי חצה ממערב למזרח, וציין כי גר במקום מזה 20 שנה - ע' 8 ש' 31-32.

עמד על כך כי חצה במעבר חצייה.

6. סייר התנועה, רס"מ יחיאל שרעבי, ערך את דו"ח הפעולה - ת/3.

בהתאם לדו"ח, שוחח הסייר עם הנאשמת, שטענה שפנתה שמאלה, מרחוב יצחק נסים לרחוב קהילות יעקב, כאשר חלפה את המעבר נפגע הולך רגל, שהגיע משמאלה.

הולך הרגל פונה על ידי מד"א טרם הגעתו של הסייר למקום.

7. בוחן התנועה, רס"ב חג'בי בועז, ביקר בצומת המדובר ביום 8.10.14, ערך דו"ח ביקור במקום והוציא תרשים ממאגר התרשימים (ת/5א', ת'5ב', ת/5ג'). הבוחן הסביר כי השוני, בין התרשים מהמאגר לבין הנראה בשטח, הוא בכך שרוחב הכביש מתקצר באזור מעבר החצייה, לרוחב של 4.20 מ', כך שהמדרכה בולטת מעט - ע' 13.

הבוחן לא יכול היה להתייחס לשדה הראייה.

הבוחן אישר כי לא בדק את רכבה של הנאשמת.

פרשת ההגנה

8. בהודעתה של הנאשמת (ת/6), למחרת האירוע, מסרה כי נהגה ברכב מסוג הונדה ברחוב יצחק נסים ממזרח למערב, אמה ישבה לידה, ובעלה ואחותה מאחור.

אמה שמשה כמלווה לאור היותה נהגת חדשה.

מציינת כי נהגה במהירות אפסית של כ-10 קמ"ש. מפחדת לנסוע בבני ברק "כי האנשים שם מתפרצים כל הזמן".

מציינת כי הזדמן לה בעבר לבלום בגלל התפרצויות של הולכי רגל לכביש.

הבחינה במעבר חצייה, התקדמה בזהירות ופנתה שמאלה, כ-5 מטרים לאחר המעבר, "התפרץ מישהו לכביש, מהצד השמאלי שלי בשטח המת ולא ראיתי אותו בכלל. פתאום אמא שלי אמרה לי פפפ... ועצרתי. ראיתי בחור שקיבל מכה מהמראה השמאלית קדמית של רכבי ונפל. הוא קם מייד, ועלה

חזרה למדרכה...היו לו כמה טיפות דם באף... - ת/6, ש' 6-10.

טוענת כי אמה ראתה את התאונה, רכבה היה תקין - הגה ובלמים, טוענת כי הולך הרגל ביקש לחצות באלכסון את הכביש.

9. הנאשמת העידה להגנתה, וטענה כי עצרה עובר לפניה והסתכלה לכל הכיוונים, וכשראתה שהשטח פנוי ביצעה את הפניה, כאשר 4 מ' לערך לאחר שחלפה את מעבר החציה "**הבנאדם נתקל לי במראה השמאלית**" - ע' 15, ש' 30.

בחקירתה הנגדית ציינה הנאשמת כי נהגה במהירות אפסית, רגלה היתה על הבלם והיא אך דרדרה את הרכב.

לא הבחינה בהולך הרגל עובר לתאונה, אישרה כי אמה הזהירה אותה מפני הולך הרגל "**ואמרה לי אה אה, ומייד עצרתי**" - ע' 16, ש' 30.

הנאשמת טענה כי הולך הרגל נתקל במראה השמאלית והדבר לא קשור למהירות הרכב.

התובעת הטיחה בנאשמת, כיצד זה שאמה הבחינה בהולך הרגל, אמרה לה לעצור, והנאשמת, בתור נהגת שנסעה במהירות אפסית, לא הבחינה. הנאשמת הסבירה כי הדבר נובע מהקורה שברכב שיוצרת 'שטח מת'.

10. אמה של הנאשמת, גב' אילנה קרוואן, העידה מטעם ההגנה.

ציינה כי בתה אותה שמאלה, "נסענו באיטיות, כי הילדה יש לה בסך הכל חודשיים וחצי שלושה רישיון. אני לא יודעת בדיוק כמה. אני רואה את היהודי הזה קופץ, אני עושה לבת שלי פפ פפ והוא קיבל כנראה מכה בצד השמאלי, איפה שהנהגת, הוא קפץ מצד שמאל" -

ע' 17.

מציינת כי עברו את מעבר החציה.

בחקירתה הנגדית, ציינה העדה כי אינה יכולה לומר מה ראתה בתה.

"**אני ראיתי אותו ואמרתי לה פפ פפ ותעצרי**" - ע' 18, ש' 16.

דין והכרעה

11. לאחר ששמעתי הראיות בתיק זה, עדי התביעה, הנאשמת ואמה, ולאחר שעיינתי שוב במוצגים ובדפי הפרוטוקול - נחה דעתי כי התביעה השכילה להוכיח את המיוחס לנאשמת בכתב האישום, במידת הנטל המוטל על כתפיה.

12. עד התביעה, מר עמוס סמדר, הותיר בי רושם חיובי, ומצאתי לאמץ את גרסתו באשר למיקום חציית הכביש, במעבר החצייה, וכן באשר לכיווני החצייה - ממערב למזרח.
לא נעלמה מעיני הפניית הסנגור לתעודה הרפואית (ת/2) ולתלונת הולך הרגל לכאבים בברך ימין.
עם זאת, הולך הרגל הסביר כי נפגע בכל הגוף, כולל בברך ימין ושמאל, שלל פגיעה מדופן הרכב, וטען כי הועף ונזרק 3-4 מטרים מהמקום.

הסבר זה משתלב עם כאבים גם בברך ימין, בשים לב שהפגיעה העיקרית שסבל הולך הרגל הינה בדמות שברים באפו.

בתעודה הרפואית נרשם כי הולך הרגל נפגע, ככל הנראה במעבר חצייה, זאת על ידי הרופא, אך לא נרשם כי נפגע בברך ימין, אלא סבל מכאב בברך ימין.

יש לציין, כי הולך הרגל פנה לבית המשפט כשלושה שבועות עובר לעדותו, וביקש לפטור אותו מהתייצבות, תוך שציין כי אכן נפגע כהולך רגל במעבר חצייה, ומסר עדות מפורטת.

עובד בישוב רחוק והדבר יקשה עליו מאוד להגיע לבית המשפט.

רוצה לומר, הולך הרגל לא שש להעיד בתיק זה, ואף בגמר עדותו זכור לבית המשפט כי פנה אל הנאשמת, שישבה באולם, לחץ את ידה, ואף איחל לה בהצלחה.

דברים אלה, כאמור, זכורים לבית המשפט לאחר שסיים העד להעיד, ועמד לצאת מהאולם, והדברים מחזקים את התרשמותי החיובית מעד זה.

יש לזכור, כי העד מתגורר במקום מזה כ-20 שנה, ותיאר את חציית הכביש במעבר החצייה לכיוון ביתו, תיאר בפרוטוקול כיצד כמעט וסיים את החצייה, וכשהגיע לחלקו השלישי של המעבר נפגע מרכבה של הנאשמת, הועף ואפו נשבר.

עדויות של העד לא נסתרה בחקירה הנגדית.

13. הנאשמת, למעשה, לא ראתה את הולך הרגל עד לרגע הפגיעה, אלא שמעה את אזהרתה של אמה, אשר ישבה כמלווה לצידה ("פפ פפ פפ").

הנאשמת בהודעתה במשטרה, מציינת כי נהגה במהירות אפסית של 10 קמ"ש בעת הפנייה, ואילו בעדותה בפני ציינה כי נהגה כשרגלה על הבלם, תוך שהיא מדדרת את הרכב.

כשנשאלה על ידי התובעת, כיצד זה לא הבחינה בהולך הרגל חרף מהירותה האפסית ואזהרתה של אמה, הסבירה אודות קורת הרכב 'והשטח המת' הקיים.

רכבה של הנאשמת, אכן לא נבדק על ידי בוחן התנועה, שכן עסקינן 'בתיק הצמדה', עם זאת, טענת ההגנה בדבר 'שטח מת' ביחס לשדה הראייה איננה יכולה להיטען בעלמא, והיה על ההגנה, בהקשר זה, לתמוך הדברים בחוו"ד מומחה, או למצער בתמונות.

14. אמה של הנאשמת, הבחינה בהולך הרגל מצד שמאל של הרכב, והזהירה את בתה, עם זאת, בשים לב לזהירות המתבקשת בעדויות קרובי משפחה מדרגה ראשונה, סבור אני כי האם ראתה את חלקה האחרון של חציית הולך הרגל, עת הגיע לשליש האחרון - השמאלי - של מעבר החצייה, ואך שם הבחינה בו.

האם מציינת **"והוא קיבל כנראה מכה בצד השמאלי, איפה שהנהגת, הוא קפץ מצד שמאל"** - ע' 17, ש' 27-28.

רוצה לומר, התרשמתי מעדותה של האם, כי **סבורה** היא שהולך הרגל קיבל מכה בצד השמאלי, כאשר האם איננה מציינת פגיעה במראת שמאל, כפי שציינה הנאשמת.

בנסיבות אלה, הריני לקבוע שעדה זו אך מעריכה שהפגיעה היתה בצד שמאל, והבחינה בהולך הרגל אך כשהגיע לחלקו השלישי של המעבר.

15. לאחר שהעדפתי את גרסת הולך הרגל על פני גרסת הנאשמת, בשים לב שאמה של הנאשמת לא העידה כי ראתה פגיעה במראת שמאל, הריני לקבוע, ממצאי עובדה כדלקמן:

הנאשמת פנתה שמאלה, במהירות נמוכה, ונתון זה מקובל עלי, מרחוב הרב יצחק נסים בבני ברק לרחוב קהילות יעקב.

באותה עת חצה את הכביש הולך הרגל במעבר החצייה שבמקום, ממערב למזרח, ונפגע מרכבה של הנאשמת, עת הגיע לחלקו השלישי האחרון - השמאלי - של מעבר החצייה, הועף ונחבל חבלה של ממש, בדמות שברים באפו.

16. נהג המתקרב למעבר חצייה חב בחובת זהירות מוגברת ביחס להולכי הרגל.

עליו לתור אחר הולכי רגל, להאט מהירותו, ואף לעצור במידת הצורך - והכל על מנת לאפשר להולכי הרגל לחצות את המעבר בבטחה.

המפגש בין כלי רכב, העשוי טונות של פח וברזל, לבין הולך רגל שברירי, בשר ודם, הינו אקוטי ועלול להסתיים, ברוב המקרים, בתוצאה קטלנית.

במסגרת ע"פ 8827/01 ישראל שטרייזנט נ' מדינת ישראל, מיום 13.7.03, קבע כב' המשנה לנשיא, השופט חשין, כתוארו דאז, כהאי לישנא:

"הנה כי כן, נהג רכב המתקרב למעבר חצייה חייב ליתן דעתו ולצפות אף אפשרות של התנהגות רשלנית מצדו של הולך הרגל. חובה זו קיימת לא אך במצב שבו עומד הולך הרגל על סף מעבר החצייה, פניו אל עבר הכביש, והתנהגותו מבטאת כוונה לחצות את הכביש. חובה זו קיימת גם במצב שבו מתעורר ספק אם אדם הנמצא בסמוך למעבר החצייה מבקש לחצות את הכביש אם לאו".

באחרונה, חידד בית המשפט העליון, את ההלכות המושרשות בעניין חובת נהג המתקרב למעבר חצייה, הלכות שטרייזנט כאמור, וע"פ 558/97 מלינק נ' מדינת ישראל - זאת במסגרת בג"צ 8150/13 כריסנטי נ' פרקליטות המדינה ואח', מיום 6.8.14.

הנאשמת ציינה בעדותה, כי היתה מודעת לקיומו של מעבר חצייה, ולאפשרות של התפרצות הולכי רגל למעבר, בשים לב לניסיונה הקודם, עת נסעה בבני ברק, כדבריה, עם זאת, הנאשמת לא הבחינה בהולך הרגל עובר לפגיעה בו, בו בזמן שאמה הבחינה בו בצד השמאלי, כאמור, של המעבר, כפי שקבעתי.

הנאשמת, לטענתה, היתה מודעת לבעיית שדה הראייה בשל הקורה ברכב ויצירת 'שטח מת', ונתון זה, אם כך היו פני הדברים, היה אמור לחייבה לעצור ממש לפני מעבר החצייה, בפנייה שמאלה, דבר שהיה מונע את הפגיעה בהולך הרגל.

קלות הראש, מוצאת ביטויה בתיק זה, בעובדה שהנאשמת לא הבחינה בהולך הרגל מבעוד מועד, בו בזמן שאמה הבחינה בו, כמלווה, וכן באי נקיטת תשומת לב מירבית, בהינתן שדה הראייה הלקוי, כתוצאה מאותו 'שטח מת', כפי שציינה הנאשמת.

בנסיבות אלה, לא נתנה הנאשמת תשומת לב מספקת לדרך, ולא אפשרה להולך הרגל להשלים את חצייתו בבטחה וגרמה לו, כאמור, לשבר באפו.

מכלל הטעמים דלעיל, מצאתי להרשיע את הנאשמת במיוחס לה בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ח אב תשע"ה, 13 אוגוסט 2015, במעמד הצדדים.